

Deres referanse:
12801192-8 42

Vår referanse:
201902852

Sted, Dato
Oslo, 17.09.2019

RAPPORT MED FORSLAG TIL TILTAK FOR EFFEKTIVISERING AV SAKSFLYT I SAKER SOM GJELDER OVERGREP MOT BARN – HØRINGSSVAR FRA KRIPOS

Det vises til brev fra Politidirektoratet av 15. august 2019, hvor det fremgår at Justis- og beredskapsdepartementet har bedt direktoratet om synspunkter på rapport fra arbeidsgruppen som ble oppnevnt av departementet 26. juli 2018, og som har sett på saksflyt i saker som gjelder overgrep mot barn. Høringsfrist til direktoratet er mandag 16. september 2019.

Kripos ser positivt på at det er laget en samlet oversikt over ulike tiltak som vil kunne forbedre politiets, påtalemyndighetens og domstolenes behandling av saker om vold og seksuelle overgrep mot barn. I tråd med arbeidsgruppens konklusjoner og anbefalinger er også vår erfaring at det innenfor dette saksfeltet ligger et forbedringspotensial i hvordan sakene behandles gjennom straffesakskjeden. Vi mener også at det på visse områder er behov for lovendringer.

Vi vil i det følgende knytte kommentarer til noen av arbeidsgruppens vurderinger og forslag til tiltak. Kommentarene vil i hovedsak konsentrere seg om forhold hvor Kripos har særlig kompetanse og / eller erfaring, samt de forslag til tiltak hvor Kripos tillegges en konkret rolle. Innspillene våre er strukturert etter arbeidsgruppens inndeling av tiltak i rapportens kapittel 5.

5.2.3 Innføring av frister for oppfølging av saker om vold og seksuelle overgrep mot barn

Arbeidsgruppen har gjengitt at det "*i all hovedsak [er] de samme etterforskerne og påtalejuristene som behandler sakene med sentralt fastsatte frister i distriktene*". Dette er også Kripos' erfaring. Ressursmangel har nødvendiggjort vanskelige prioriteringer blant de prioriterte sakene, og de involverte har i en del tilfeller ikke fått anledning til å utføre jobben med den kvalitet som de har ønsket og som de har hatt kompetanse til å bidra med. Arbeidsbelastningen for de involverte etterforskerne og påtalejuristene har vært stor, og Kripos er kjent med at dette har ført til høy turnover både hos avhørerne og avhørslederne de siste årene, hvilket også er beskrevet i arbeidsgruppens rapport punkt 3.4.2. Konsekvensen

Kripos

Den nasjonale enhet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet

Post: Postboks 2094 Vikta, 0125 Oslo
Besøk:

Tlf: 23 20 80 00

Faks: 23 20 88 80
E-post: kripas@politiet.no

Org. nr.: 974 760 827

Giro: 7694.05.17962
www.politi.no

har vært at personer med bred erfaring og høy kompetanse har sluttet, noe som igjen har medført ytterligere økt arbeidsbelastning for de gjenværende.

Kort saksbehandlingstid kan være et tegn på høy kvalitet i etterforskningen. Det er likevel en klar risiko for at et for stort fokus på saksbehandlingstid kan gå på bekostning av oppmerksomheten på øvrige kvalitetsmarkører i etterforskningen. I Kripos' hørings svar til NOU 2017:12 Svikt og svik av 01.12.2017¹, vedrørende forslag til saksbehandlingsfrist for familievoldssaker, anbefalte vi at fokuset på øvrige kvalitetshevende tiltak økes, i tillegg til at det bør vurderes om det er avsatt tilstrekkelige ressurser på området. Det er vår oppfatning at andre tiltak enn innføring av ytterligere frister bør vurderes.

Kripos er enig i at det fremstår kunstig at saksbehandlingsfristen for voldtektssaker ikke inkluderer voldtekt av barn under 14 år.

5.2.4 Lovbestemte rammer for tilrettelagte avhør

Kripos har erfart at fristene for gjennomføring av tilrettelagt avhør har medført at både de første avhørene og andre innledende etterforsknings skritt har blitt gjennomført raskere enn hva som var tilfellet tidligere. Fristene har i mange tilfeller hatt en positiv innvirkning på resultatet av avhørene og etterforskningen for øvrig. Samtidig er det vår erfaring at det ensidige fokuset på frister tidvis har gått utover kvaliteten på de tilrettelagte avhørene. Det finnes eksempler på at ønsket om å overholde fristene har gått på bekostning av gode forberedelser til avhør, eller at nødvendige etterforsknings skritt ikke har blitt gjennomført i forkant av avhøret.

Barn som har vært utsatt for traumatiserende hendelser har behov for en særlig ivaretagelse og vurdering i forbindelse med tilrettelagte avhør. Barnehusene kan og bør rådføres i disse sakene. Kripos har også erfaring og kompetanse på dette, og har ved flere anledninger opplevd å være en viktig sparringspartner ved vurderingen av blant annet når og hvordan et tilrettelagt avhør av barn med traumer skal gjennomføres. Når fristen har vært styrende, har vi erfart at man ikke alltid tar seg god nok tid til å innhente nødvendig kunnskap til å treffe de riktige beslutningene om tidspunkt for avhør, selv i de mest alvorlige sakene og/eller der forhold vedrørende barnet gjør det nødvendig med særlig grundige forberedelser.

I lys av disse erfaringene tiltrer vi derfor arbeidsgruppens forslag om å gjøre fristene mer fleksible.

5.2.5 Møter i tilknytning til og forhold ved gjennomføring av tilrettelagte avhør

Vergens og midlertidig verges tilstedeværelse

Midlertidig verge har ofte en perifer rolle under de tilrettelagte avhørene. Kripos er enig i arbeidsgruppens forslag om å vurdere midlertidig verges tilstedeværelse.

Fjerne krav til saksbehandlingslogg

Vi er videre enig i at behovet for saksbehandlingslogg blir ivare tatt ved protokoll og etterforskningsplan, og tiltrer forslaget om endring av forskriften § 3 annet ledd bokstav g.

¹ Høring - NOU 2017: 12 Svikt og svik – hørings svar fra Kripos (vår referanse 201701871)

Avhørsleder fysisk til stede på barnehuset

Flere av de mest erfarne avhørerne på Kripos med kompetanse på tilrettelagte avhør har påpekt at de mange ganger har erfart viktigheten av at avhørsleder har vært fysisk til stede på barnehuset, fremfor at han / hun har fulgt avhøret på videolink. Gode tekniske løsninger vil ikke fullt ut kunne kompensere for ulempene det medfører å lede avhøret via videolink. Forskjellen mellom å ha avhørsleder fysisk tilstede og via videolink vil særlig gjelde i de mest krevende avhørene, der den direkte kommunikasjonen mellom de involverte kan være av stor betydning for avhørets kvalitet. Det understrekes at det ikke nødvendigvis er noen sammenheng mellom sakens alvorlighetsgrad og hvor krevende avhørene viser seg å bli. I mange tilfeller vil det først være i forbindelse med forberedelsene eller selve gjennomføringen av avhørene at det blir klart at avhørsleders fysiske tilstedeværelse på barnehuset er viktig.

Vi ser samtidig de utfordringer som fysisk tilstedeværelse på barnehuset medfører ved store avstander. Vi er imidlertid kjent med at videolink også har blitt brukt i saker der avstanden ikke har vært en utfordring. Kripos anbefaler derfor at man er restriktiv med å åpne opp for økt bruk av videolink, utover de avhørene der belastning og ressursbruk ved fysisk tilstedeværelse klart overstiger ulempene ved å lede avhørene via videolink.

Kripos er kjent med at det er igangsatt et arbeid for å evaluere barnehusene. Det foreslås at det inntas et punkt i evalueringen der man ser nærmere på hvordan avhører, avhørsleder og barnehuset opplever bruken av videolink.

Avhørsleders deltakelse på samrådsmøte

Det er vår erfaring at avhørsleders tilstedeværelse på samrådsmøtene ofte viser seg svært viktig. Vi er derfor ikke enig i arbeidsgruppens vurdering at avhørsleders deltakelse "*i de fleste sakene [er] unødvendig*". I løpet av samrådsmøtet diskuteres ikke bare de praktiske sidene ved avhøret, men også hva barnet skal gjøres kjent med på forhånd, formålet med avhøret og andre konkrete tema som er viktige under forberedelsene. Ofte vil samrådsmøtet være den eneste gangen både avhører, avhørsleder og den ansatte ved barnehuset snakker sammen før avhøret. Det er ikke alle problemstillinger som dukker opp på samrådsmøtene som kan forutsees. Kripos er bekymret for at avhørsleder i større grad vil velge samrådsmøtene bort dersom hovedregelen blir at han / hun ikke behøver å delta. Til slutt bemerker vi at med god styring kan samrådsmøtene gjøres effektive og målrettede. God styring kan redusere den flaskehalsen som arbeidsgruppen beskriver.

Vedr. konsultasjonsteam

Kripos er kjent med at det eksisterer ulike varianter av konsultasjonsteam. Medarbeidere fra Kripos deltar jevnlig i fora der konsultasjonsteam blir diskutert, eksempelvis i forbindelse med foredrag eller undervisning på Politihøgskolen. Det er Kripos' erfaring at politi- og påtalemyndighet flere steder i landet deltar i konsultasjonsteam i til dels større grad enn det vi oppfatter at det er åpning for i Riksadvokatens føringer i brev av 2. mars 2017². Ved flere anledninger har ansatte ved Kripos blitt møtt med sterke motforestillinger når vi i undervisningssammenheng har gjengitt disse retningslinjene. Det oppleves således en forskjell mellom føringer fra Riksadvokaten og hvordan ordningen faktisk praktiseres flere steder i landet. Vi imøteser derfor en presisering av retningslinjene knyttet til konsultasjonsteam.

² Riksadvokatens brev av 2. mars 2017 om "Felles retningslinjer for Statens barnehus – politi og påtalemyndighetens deltakelse i konsultasjonsteam"

5.2.7 Etterforskningsplikt av mistenkte under 15 år og bruk av tilrettelagte avhør, og 5.2.17 Mindreårig mistenktes/siktets/tiltaltes rettigheter

Det er flere viktige problemstillinger knyttet til mindreårige mistenkte, herunder i forbindelse med avhør og rettigheter. Kripos er enig med arbeidsgruppen i at problemstillingene som beskrevet i punkt 5.2.7 bør utredes. Vi har i brev til Riksadvokaten av 19.06.2019 påpekt flere problemstillinger, og anbefalt at det settes ned en tverrfaglig arbeidsgruppe for å vurdere eksisterende lov- og rammeverk. En er kjent med at Riksadvokaten i et brev av 04.07.2019 videresendte Kripos' forslag om en arbeidsgruppe til Politihøgskolen ved Nasjonal fagkoordinator for straffesaksområdet, som igjen har gitt ansvaret for dette til fagforvaltningsgruppen avhør, som ledes av Kripos.

Kripos er enig i at det er grunn til å vurdere hvorvidt avhør av mindreårige mistenkte bør foregå på barnehus, samt hvilken kompetanse avhørere som skal avhøre mindreårige mistenkte skal ha og om avhørsmetodikken må tilrettelegges bedre for denne gruppen. Vi mener likevel at begrepet "tilrettelagte avhør" bør beholdes avhør av vitner og fornærmede.

5.2.10 Økt administrativ støtte for frigjøring av ressurser til etterforskning og påtalearbeid

Kripos støtter tiltaket om å la sivilt ansatte utføre administrative oppgaver i forbindelse med tilrettelagte avhør, forutsatt at det fortsatt er avhører, avhørsleder og andre med riktig kompetanse som tar de nødvendige beslutningene, som f.eks. når et tilrettelagt avhør skal berammes.

5.2.11 Kripos' rolle i saker om alvorlig vold mot barn

Kripos er enig i de beskrivelser av vår organisasjon og oppgaver som fremgår av punkt 3.1.6 i rapporten. Vi er videre enig i arbeidsgruppens beskrivelse av de utfordringer politi- og påtalemyndighet står ovenfor hva angår saker som omhandler alvorlig vold mot små barn, herunder den beskrivelse som blir gitt i punkt 3.3.2. Det oppleves som særlig utfordrende når vi erfarer at politidistriktene i denne type etterforskninger ikke utnytter den spisskompetansen som de allerede besitter.

Det er i utgangspunktet ukjent for oss hva som er de bakenforliggende årsakene til denne tendensen, men vi merker oss hva arbeidsgruppen skriver på side 92 i rapporten (jf. pkt. 5.2.9 Ivaretagelse av kompetanse og politimesterens styringsrett), og heller ikke vi ser bort fra at dette gjør seg gjeldende med henblikk på etterforskning av saker som omhandler alvorlig vold mot barn:

"Politireformen har ført til at personell med nødvendig kompetanse til å lede og gjennomføre tilrettelagte avhør, samt etterfølgende etterforskning, er plassert i andre funksjoner i politidistriktene. Siden reformen har ført til at kompetansepersoner innenfor fagfeltet har byttet roller internt i politidistriktene, har det bl.a. ledet til at erfarent personell har blitt erstattet med mindre erfarent personell til å jobbe med alvorlige straffesaker. For eksempel etterforskning av alvorlig vold mot små barn, se omtale i pkt. 3.3.2. Også blant påtalejuristene med avhørslederkompetanse har det vært stor utskifting."

Kripos er enig i at kvaliteten må heves hva angår politiets behandling av saker som omhandler alvorlig vold mot små barn. Vi er imidlertid ikke enige i forslaget om at Kripos skal overta

etterforsknings- og påtaleansvaret i disse sakene. Vi stiller oss bak den dissens som fremgår under punkt 5.2.26 i rapporten, og understreker at vår rolle først og fremst er å være et nasjonalt bistandsorgan. Selv om vi også har ansvar for egne etterforskninger, er vår virksomhet i hovedsak innrettet mot å bistå politidistriktene med spisskompetanse. Innenfor fagfeltet alvorlig vold mot små barn består spisskompetansen fortrinnsvis av etterforskningsledelse og avhør av helsepersonell. Avhengig av den enkelte sak bistår vi også med kompetanse fra øvrige fagmiljøer ved Kripos.

Kripos mener det vil medføre en rekke utilsiktede og uønskede konsekvenser dersom man dreier vår portefølje fra å bistå i enkeltsaker mot å overta det fulle etterforsknings- og påtaleansvar innenfor denne sakstypen. Vår organisasjon er ikke bemannet for å kunne overta et slikt ansvar. Vi frykter også at en slik dreining, som vil innebære ansvar for langt flere generalistgjøremål, vil svekke vår evne til å ivareta den nevnte spisskompetansen.

Vi mener at en god etterforskning av disse sakene forutsetter lokal forankring og lokalkunnskap. I lys av at dette er straffesaker som fortrinnsvis kommer til politiets kunnskap gjennom varsel fra helsevesen og / eller barnevern, er det kontinuerlige samarbeidet mellom lokalt politi og lokalt helsevesen og barnevern avgjørende. Disse etatene på lokalt nivå må opparbeide en gjensidig tillit til hverandre. Denne tilliten opplever vi som avgjørende for at varslingene om vold mot små barn kommer tidsnok frem til politiet. Også i den videre etterforskningen vil denne tilliten ha stor betydning for sakens opplysning.

Kripos frykter at en sentralisering av etterforsknings- og påtaleansvaret i disse sakene vil medføre at politidistriktene ikke opparbeider seg den nødvendige kompetanse innenfor fagfeltet. Dernest tenker vi at dette også vil kunne medføre at lokalt politi ikke vedlikeholder de nevnte samarbeidskanaler mot lokalt helsevesen og barnevern. Det kan igjen medføre at sakene ikke varsles til politiet i tide. Lokalt politiet vil også miste både evne og i noen grad incitamentet til selv å avdekke denne type saker.

Vår klare anbefaling er dermed:

- 1) Kripos opprettholder og videreutvikler den spisskompetansen som disse sakene krever, men Kripos' rolle begrenses primært til å yte distriktene bistand.
- 2) Riksadvokatens føring om at Kripos skal varsles og konsulteres i alle saker hvor det mistenkes at barn har blitt utsatt for vold bør videreføres og omerindres.
- 3) Samtlige politidistrikt bør pålegges å opprette faggrupper og kontaktpunkt i tråd med de beskrivelser som fremgår av dissensen i punkt 5.2.26 i rapporten.

5.2.12 Bistandsadvokat for det døde barnet

Kripos har bistått politidistriktene i flere saker der barn har dødd som følge av voldsutøvelse fra en eller begge foreldre. I enkelte tilfeller oppleves det som en mangel at det i dagens lovverk ikke er en tilstrekkelig klar hjemmel for å oppnevne bistandsadvokat for de avdøde barna. Som arbeidsgruppen påpeker, vil barna som overlever ha rett på å få oppnevnt bistandsadvokat, jf. straffeprosessloven § 107 a første ledd, bokstav a eller b, alternativt etter straffeprosessloven § 107 a, tredje ledd. Der barna dør som følge av en straffbar handling, vil den som har foreldreansvaret ha rett på bistandsadvokat med hjemmel i straffeprosessloven § 107 a, annet ledd.

Problemstillingen ble drøftet i NOU 2006:10 Fornærmede i straffeprosessen – nytt perspektiv og nye rettigheter, kapittel 11.3.11 Saker der et barn under 18 år er omkommet og de nærmeste er siktet i saken, der det fremgår:

"Utvalgets medlem Austegard foreslår at det oppnevnes bistandsadvokat for barnet i saker der et barn er omkommet som følge av en straffbar handling og en eller flere av de nærmeste er siktet i saken. I slike saker har det i praksis vist seg at avdøde har behov for en representant som kan ivareta vedkommendes interesser. I slike tilfelle vil det være en klar interessekonflikt hvor det ikke kan påregnes at de nærmeste ivaretar avdødes interesser. Austegard foreslår derfor følgende tilføyelse i straffeprosessloven § 107a:

«Er noen under 18 år død som følge av en straffbar handling, skal det oppnevnes bistandsadvokat for avdøde når siktede er en av avdødes nærmeste.»

Flertallet gav ikke sin tilslutning til forslaget og anså det blant annet for å være utenfor mandatet.

Kripos' erfaring er i hovedsak forenlig med gjengivelsen fra utvalgsmedlem Ada Sofie Austegard. Det er Kripos' syn at foreldrene normalt vil være inhabile i tilfellene der en eller begge foreldrene er mistenkt eller siktet for vold mot barnet. Dette kan også gjelde andre etterlatte som ellers kunne hatt rett på bistandsadvokat, jf. straffeprosessloven § 107 a annet ledd. Det anses ikke å være aktuelt å oppnevne midlertidig verge for avdøde. Dette innebærer at det i realiteten ikke er noen som har til oppgave å ivareta det avdøde barnets interesser, utover det politiet og påtalemyndigheten selv gjør.

I enkelte tilfeller har det blitt oppnevnt bistandsadvokat for et dødt barn, men det er Kripos' erfaring at dette varierer fra sak til sak og fremstår noe tilfeldig. Det er flere eksempler på at oppnevning av bistandsadvokat har blitt avslått av domstolen, eller at bistandsadvokatoppdraget har blitt begrenset i større grad enn det vi har sett behov for. Etter vår mening foreligger tungtveiende momenter som taler i retning av en styrking av avdødes interesser i disse sakene. Strpl. § 107a tredje ledd er en snever unntaksregel³, og det er uheldig at oppnevning av bistandsadvokat i disse tilfellene baseres på en sikkerhetsventil i lovverket. En kan for øvrig ikke se at interessene blir ivaretatt på andre måter, slik flertallet foreslo i NOU 2006:10, kapittel 11.3.11.

Som arbeidsgruppen påpeker i kapittel 4.5.3 i rapporten, kan resultatet av dagens lovverk og praksis være at det avdøde barnets rettssikkerhet ikke blir ivaretatt. Vi tiltrer derfor arbeidsgruppens forslag om at departementet tar initiativ til en lovendring.

5.2.13 Kompetanse i politidistriktene – saker om seksuell utnyttelse over internett

Kripos er enig med arbeidsgruppen i at det er behov for "...utvikling av fag- og arbeidsmetodikk, herunder etterforskning av vold og seksuelle overgrep av barn over internett, og formidling av kompetanse til politidistriktene" (jf. tiltak 13). Vi mener imidlertid det er feil å tillegge dette ansvaret til NC3 som sådan.

³ Se Rt 2008 s. 1502

Vi understreker at NC3 ikke er en uavhengig (autonom) enhet, men en avdeling ved Kripos som er avhengig av et tett samarbeid med de øvrige avdelingene i oppgaveløsningen. Organiseringen av Kripos baserer seg på en gjensidig avhengighet mellom alle avdelingene og seksjonene. I lys av dette er det neppe noen god løsning å tillegge ansvar eller oppgaver til NC3 direkte. Et eventuelt ansvar må i så fall tillegges Kripos.

Vi mener imidlertid at det foreslåtte tiltaket er i kjerneområdet for hva som hører under det allerede etablerte forvaltnings- og utviklingsapparatet for etterforskningsfeltet. Arbeidsgruppen gir selv en kort beskrivelse av dette under punkt 3.1.6 i rapporten. Der beskrives også de fagområder hvor Kripos er tillagt ansvar som fagforvalter, herunder "Etterforskningsledelse" og "Datatekniske undersøkelser og internettrelatert etterforskning".

Funksjonsbeskrivelsen for nasjonal fagforvalter er som følger:

Funksjonsbeskrivelse for nasjonal fagforvalter (straffesaksområdet)	
Formål	Formålet med et nasjonalt forvaltningsansvar er å sikre at fagområdet og relevante metoder innenfor dette området videreutvikles i takt med blant annet den teknologiske utviklingen, utvikling i andre land, den rettslige utviklingen og kriminalitetsutviklingen.
Ansvar	Fagforvalter har ansvar for <ul style="list-style-type: none"> • å bygge nødvendig kompetanse innen eget fagområde • til en hver tid å være oppdatert på utviklingen på eget fagområde, blant annet den teknologiske utviklingen, utvikling i andre land og den rettslige utviklingen • å drive og koordinere metodeutvikling innen eget fagområde • å identifisere behov for. være pådriver for og bidra til videreutvikling av nasjonale standarder og prosedyrer • sammen med ansvarlig faggruppe etter fullmakt å beslutte mindre endringer i støtte dokumenter • å dele kompetanse med andre enheter • at behovet for nytt nasjonalt forvaltningsansvar identifiseres og meldes til fagmyndighet
Oppgaver	Fagforvalter skal <ul style="list-style-type: none"> • utpeke og avgi leder til faggrupper for etterforskningsmetoden eller fagområdet • innhente kunnskap og erfaringer både nasjonalt og internasjonalt • være innholdsansvarlig for egne fagsider på KO:DE og holde disse oppdatert • være nasjonal representant i internasjonale fora for metoden/fagområdet • være kontaktpunkt for nasjonale og internasjonale fagmiljø • melde behov for endringer i nasjonale retningslinjer og stottedokumenter til nasjonal fagkoordinator • å bidra til kontinuerlig forbedring av praksis • arrangere fagkonferanser for metoden/fagområdet i samarbeid med andre aktører • bistå PHS med å bygge opp og vedlikeholde kompetanse gjennom utdanning, kurs og seminarer • melde behov for endringer i utdanning til PHS

Fig. 1. Utklipp fra Rammeverk forvaltnings- og utviklingsapparat for etterforskningsfeltet, Politidirektoratet, November 2017

Som kjent er det Riksadvokaten og Politidirektoratet som er fagmyndigheten. Det synes særdeles lite formålstjenlig å etablere en egen struktur på siden av fagforvaltningsapparatet og tillegge Kripos/NC3 et nasjonalt ansvar for utvikling av fag- og arbeidsmetodikk innenfor et spesifikt fagfelt.

5.2.25 Jurisdiksjon – mishandling av barn i utlandet

Kripos er kjent med de utfordringer som beskrives under punkt 5.2.25 i rapporten, og vi får stadig henvendelser fra politidistrikter i forbindelse med saker der det mistenkes at barn blir holdt utenlands som følge av tvang / trusler / vold fra foreldrenes (og andre slektnings) side. Spørsmålene omhandler hjemmelsproblematikk og mulige tiltak innenfor det internasjonale politisamarbeidet.

I utgangspunktet støtter vi forslag til lovendring(-er) som vil medføre at mishandling av barn i utlandet i større grad enn i dag underlegges norsk jurisdiksjon. Denne effekten kan man imidlertid oppnå på flere måter, og arbeidsgruppen har selv skissert to alternative forslag. Hvis hensikten i denne omgang kun er å beskytte barn, fremstår det siste forslaget som den beste løsningen. Det er imidlertid vanskelig å gi noen ytterligere kommentarer til dette i og med at rapporten er svært kortfattet med henblikk på bakgrunn og beskrivelse av de ulike forslagene.

Vi imøteser derfor at lovgiver tar initiativ til revisjon av straffelovens bestemmelser om jurisdiksjon, og stiller gjerne vår kunnskap og erfaringer til disposisjon hvis det er ønskelig.

Med hilsen

Vigleik Antun

assisterende sjef for Kripos

Saksbehandler:

Ole Kristian Bjørge

Politiadvokat

Telefon: 932 61 531

Kopi:

Det nasjonale statsadvokatembetet